

Departementet

J.nr. M 1034-0734

Den 17. januar 2006

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 65 (alm. del) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 30. november 2005.

Spørgsmål nr. 65:

Vil Ministeren give en status for, hvor mange og hvilke CDM-projekter, der hidtil er realiseret, og hvor de største barrierer for at sikre flere CDM-projekter af høj kvalitet ligger?

Svar:

Der har vist sig at være administrative og institutionelle barrierer for effektiv implementering af CDM. Særligt Executive Board's (EB) hidtidige administration af CDM har skabt flaskehalsproblemer. CDM EB skal godkende og registrere alle projekter samt metoder til beregning af additionalitet, baselines etc. EB har indtil nu kun haft begrænset bistand fra FN's klimasekretariat. Da medlemmerne samtidig er ulønnede og varetager andre hverv i deres hjemlande, har ressourcerne hidtil ikke været tilstrækkelige. I øvrigt henvises til udviklingsministerens uddybende besvarelse nedenfor.

Samtidig er et stort antal projekter under udvikling, og der er generelt betydelig interesse for CDM. EB's arbejdspress forventes derfor at blive væsentligt øget indenfor det næste år, når markedet for alvor kommer i gang.

Derfor var en styrkelse af CDM administrationen også en af Danmarks hovedprioriteter på den netop overståede klimakonference, COP11, i Montreal. Det lykkedes at opnå enighed om en aftale, der etablerer et væsentligt styrket sekretariat, og ikke mindst sikrer den nødvendige finansiering af EB's arbejde. Beslutningen forventes derfor at medføre en effektivisering og professionalisering af EB's arbejde, og dermed et afgørende skridt fremad i forhold til implementeringen af CDM.

Ud over de nævnte barrierer for gennemførelsen af CDM-projekter, der ligger i FN's administration af ordningen, er der også en række barrierer for gennemførelsen af projekter grundet landespecifikke forhold så som vanskeligt investeringsklima på grund af ufuldstændig lovgivning og retsvæsen, mangel på kvalificeret administrativt personale og manglende kendskab til CDM-ordningen og dens funktionsmåde mv.

Af hensyn til forhandlingerne om den fremtidige klimaindsats er det vigtigt, at projektmekanismerne kommer til at virke efter hensigten. Det fremmer vi bedst ved at holde fast i de fælles internationalt vedtagne kvalitetskrav, der er aftalt i FN. Det er herunder vigtigt at afprøve forskellige typer projekter og

teknologier, som kan hjælpe med til at reducere udslippet af klimagasser og samtidig være med til at opbygge kapacitet og fremme spredning af miljøeffektive teknologier.

For så vidt angår CDM-projekter i udviklingslande har jeg forelagt spørgsmålet for udviklingsministeren, der har svaret følgende:

”Godt 50 lande var i slutningen af november i færd med at planlægge gennemførelsen af CDM (Clean Development Mechanism) projekter. Den 5. december havde den internationale CDM-bestyrelse godkendt 43 CDM-projekter, medens yderligere 28 projekter afventer godkendelse. Mere end 400 projekter er i de tidlige faser af godkendelsesforløbet. Hovedparten heraf afventer godkendelse af beregningsmetoder. Kun 3 projekter er igangsat og har af CDM-bestyrelsen fået certificeret kreditter for mindsket CO₂ udledning. To af projekterne er placeret i Honduras, hvor to små vandkraftværker erstatter produktion af el fra olie. En del af betalingen for de opnåede kreditter, der stammer fra den dansk støttede Community Carbon Fund, har muliggjort elektrificering af lokalområdet i nærheden af vandkraftværkerne. Det tredje projekt er placeret i Rajastan i Indien. Her vil anvendelsen af affald fra sennepsfrø som biomasse i el-produktionen bidrage til et lavere forbrug af kul eller olie og dermed bidrage til en ren energiproduktion. Dette projekt vil ligeledes bidrage til at forbedre såvel beskæftigelsen som indkomsterne i lokalområdet. De tre projekter har genereret i alt 57.744 certificerede CO₂ emissionsreduktioner.

Medens antallet af projekter under udvikling såvel internationalt som fra dansk side vidner om en betydelig interesse for brug af CDM må det, som nævnt ovenfor, konstateres, at kun tre projekter har nået til at kunne frembringe godkendte kreditter. Det er et udtryk for de vanskeligheder, der er knyttet såvel til det nuværende system under Kyoto-protokollen, som usikkerhed om, hvad der skal følge efter udløbet af Protokollens første forpligtelsesperiode i 2012.

For så vidt angår det nuværende system er vanskelighederne bl.a. knyttet til CDM-bestyrelsens arbejde. I dette arbejde har der vist sig behov for en organisatorisk og administrativ effektivisering med henblik på en hurtigere og mere gennemsigtig beslutningsproces.

Der er behov for, at de forskellige roller CDM-bestyrelsen spiller i relation til godkendelse af projekter og til fastlæggelse af de administrative procedurer klargøres. Herunder ikke mindst, at der sikres klarere bestemmelser og en mere gennemskuelig og disciplineret proces for udarbejdelse og godkendelse af de beregningsmetoder, der ligger til grund for CDM-projekterne. De nuværende langvarige og uforudsigelige forløb medvirker både til at forsinke og til at fordyre projektgodkendelsen.

Mangel på økonomiske midler til finansiering af CDM-bestyrelsens arbejde har tillige været nævnt som en af årsagerne til de nuværende svagheder.

Det er imidlertid klart, at øgede midler til CDM-bestyrelsen vil skulle ses i sammenhæng med de nødvendige organisatoriske og administrative opstramninger.

Det kan i øvrigt oplyses, at der under de netop afsluttede forhandlinger om Klimakonventionen og Kyoto-protokollen i Montreal, Canada blev truffet beslutninger, der anses for at ville bidrage til løsning af ovennævnte problemer.”